Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ ΤΗΣ Ε.Δ.Α.

Εἰς ἀνακοίνωσίν του ὁ κ. Πασαλίδης παρέσχε τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ἡ ΕΔΑ θὰ ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντά της ὡς ἀξιωματικῆς Ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὴν Βουλὴν μὲ πλήρη συνείδησιν εὐθύνης καὶ ὅτι θὰ συμπαρασταθῇ εἰς πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἰκανοποίησιν τῶν ἐθνικῶν καὶ λαϊκῶν αἰτημάτων. Εὐχόμεθα εἰλικρινῶς ἡ βεβαίωσις αὕτη τοῦ Προέδρου τῆς ΕΔΑ νὰ ἐπιβεβαιωθῇ ἐκ τῶν πραγμάτων. Ὡς ἀξιωματικὴ Ἀντιπολίτευσις ἡ ΕΔΑ ἔχει πράγματι ηὐξημένας ἐθνικὰς εὐθύνας, αἱ ὁποῖαι τὴν θέτουν ὑπόλογον ἀπέναντι τοῦ συνόλου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ὄχι μόνον τῶν 24,4 ο)ο τῶν Ἑλλήνων ποὺ τὴν ἐψήφισαν. Καὶ εἰς τὰς ηὐξημένας αὐτὰς εὐθύνας θὰ πρέπει νὰ ἀνταποκριθῇ μὲ ἀνωτερότητα, μὲ θάρρος καὶ μὲ μετριοπάθειαν.

Δὲν θὰ κερδίσωμεν τίποτε ἂν ἀρχίσῃ ἀχαλίνωτον καὶ εὐτελῆ καταδημαγώγησιν τῶν μαζῶν, ζητοῦσα παροχὰς ὑπὲρ διαφόρων τάξεων ἢ ἀστρονομικοὺς ἀριθμοὺς διὰτὴν συγκέντρωσιν τῶν γεωργικῶν προϊόντων. Θὰ χάσῃ ἀντιθέτως εἰς τὴν συνείδησιν καὶ αὐτῶν τῶν ὁπαδῶν της, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀρκετὴν ὡριμότητα, διὰ νὰ γνωρίζουν τί ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας εἶναι πραγματοποιήσιμον καὶ τί δὲν εἶναι. Αἱ διάφοροι τάξεις φυσικὸν εἶναι νὰ ζητοῦν πολλά. Οἱ ὑπεύθυνοι ὅμως ἡγέται ὀφείλουν νὰ τοὺς ὑποδεικνύουν τί εἶναι δυνατὸν ἐξ ὅσων ζητοῦν νὰ γίνῃ ἀποδεκτὸν καὶ τί ὄχι. Ἡ Κυβέρνησις βεβαίως θὰ τὸ κάμῃ, ἀφοῦ προσπαθήσῃ διὰ περισυλλογῆς καὶ διὰ δικαιοτέρας κατανομῆς τῶν κονδυλίων τοῦ Προϋπολογισμοῦ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς δεκτικὰς ἱκανοποιήσεως ἀπαιτήσεις τῶν διαφόρων τάξεων καὶ ἰδίᾳ τῶν μισθωτῶν, τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν ἀγροτῶν. Ὅμως ὀφείλει καὶ ἡ ΕΔΑ ὡς ἀξιωματικὴ ἀντιπολίτευσις νὰ ἐκθέτῃ ἐπὶ τῶν συγκεκριμένων αὐτῶν ἀπαιτήσεων συγκεκριμένας ἀπόψεις, αἱ ὁποῖαι νὰ εἶναι ἀπόρροια μελέτης τῶν δυνατοτήτων τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς Οἰκονομίας τῆς χώρας, καὶ νὰ μὴν προβαίνῃ εἰς τυφλὰς, ἀμελετήτους καὶ ἀρνητικὰς ὑποδείξεις, διὰ νὰ γίνεται ἀρεστὴ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους. Ἔχει τόσον ἀσφαλῆ πολιτικὴν διαίσθησιν ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, ὥστε νὰ μὴ συγχωρήσῃ παρομοίας ὑπερβολάς.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΑΡΚΟΥΝ ΑΙ ΑΘΛΙΟΤΗΤΕΣ

Τὸ σύστημα, μὲ τὸ ὁποῖον διεξήχθησαν αἱ ἐκλογαὶ τῆς 11ης Μαΐου εἶναι ἄθλιον, ὅπως εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐτονίσαμεν, προσπαθήσαντες νὰ τὸ ἀποσοβήσωμεν. Δυστυχῶς, ὅμως, παρὰ τὴν ἔντονον κριτικὴν ποὺ ἠσκήσαμεν, τὸ κακὸν ἔγινε.

Πόσον ἄθλιον εἶναι μόνον τώρα — ἐκ τῶν ὑστέρων — ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν ἀπὸ μίαν πρόχειρον σύγκρισιν τοῦ ποσοστοῦ τῶν ψήφων ἑκάστου κόμματος ἢ συνασπισμοῦ, πρὸς τὰς ἕδρας, τὰς ὁποίας ἔλαβε καὶ πρὸς τὰς ἕδρας, τὰς ὁποίας θὰ ἐλάμβανε μὲ ἀμιγῆ ἀναλογικήν:

Ἡ ΕΡΕ μὲ τὰ 41,2 ο)ο τῶν ψήφων λαμβάνει 173 ἕδρας ἀντὶ 123. ἡ ΕΔΑ μὲ 24,3 ο)ο λαμβάνει 78 ἀντὶ 73. τὸ Κόμμα Φιλελευθέρων μὲ 20,7 ο)ο λαμβάνει 36 ἀντὶ 62· ἡ ΠΑΔΕ μὲ 10,6 λαμβάνει 9 ἀντὶ 31· καὶ ἡ ΕΛΚ μὲ 2,9 ο)ο λαμβάνει 4 ἀντὶ 9. Ὁ μέγας κερδισμένος ἐκ τοῦ συστήματος, φυσικά, εἶναι ἡ ΕΡΕ, ἡ ὁποία ἐνῶ μειοψηφεῖ λαμβάνει τὴν ἀπόλυτον πλειψηφίαν τῶν ἕδρῶν.

Αἰσθητὴ ὅμως εἶναι καὶ ἡ διαφορὰ μεταξὺ Κόμματος Φιλελευθέρων καὶ ΕΔΑ. Ἐνῶ τὸ Κόμμα Φιλελευθέρων ὑπολείπεται τῆς ΕΔΑ μόνον κατὰ 3,6 ο)ο εἰς ψήφους, λαμβάνει μὲ τὴν ἐνισχυμένην ἀναλογικὴν» ἕδρας κατὰ 42 ὀλιγωτέρας — δηλαδὴ κατὰ 54 ο)ο... Τώρα ὅμως ἐπανόρθωσις δὲν χωρεῖ καὶ οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ τερατουργήματος θὰ κοιμηθοῦν ὅπως ἔστρωσαν.

Οὔτε ἠμπορεῖ πλέον νὰ ἐξασφαλίσῃ ἠθικῶς ἀνεκτὴν ἐπανόρθωσιν ἡ ριφθεῖσα ἰδέα ὅπως ὑποβληθῇ εἰς τὸ Ἐκλογοδικεῖον ἔνστασις κατὰ τῆς συμμετοχῆς τῆς ΕΔΑ εἰς τὴν δευτέραν κατανομὴν μὲ τὸ αἰτιολογικὸν ὅτι αὕτη — κατ' ἰδίαν ὁμολογίαν — εἶναι συνασπισμὸς κομμάτων.

Μία τοιαύτη ἐνέργεια θ' ἀπετέλει πολιτικῶς βαρὺ σφάλμα, ἀνεξαρτήτως τοῦ βασίμου ἢ μὴ τῆς αἰτιολογίας. Διότι θὰ ἔδιδεν εἰς τὰς 934.000 τῶν ψηφοφόρων τῆς ΕΔΑ τὴν ἐντύπωσιν εἰδικῆς ἐπιβουλῆς κατὰ τῆς κοινοβουλευτικῆς δυνάμεως, τὴν ὁποίαν κατέκτησαν νομίμως (ἔστω καὶ δι' ἑνὸς ἀθλιεστάτου νόμου, διὰ τὸν ὁποῖον ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν εἶναι ὑπεύθυνος ἡ ΕΔΑ).

Δὲν γνωρίζομεν εἰς ποῖον ἀκριβῶς ὀφείλεται ἡ πατρότης τῆς ἰδέας, διότι οὐδεὶς φαίνεται νὰ τὴν διεκδικῇ φανερά. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἀμέσως τὸ ἀτυχὲς σχέδιον, διότι οἱαδήποτε περαιτέρω κίνησις πρὸς ἐφαρμογήν του θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν ἐπαύξησιν τῆς ἀηδίας, τὴν ὁποίαν ἠσθάνθη τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον μὲ τὰς ἀθλιότητας τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου καὶ περισσοτέραν συσπείρωσιν περὶ τὴν ΕΔΑ τῶν νεοαποκτημένων καὶ ἐκ περιστάσεων ψηφοφόρων της.

Καιρὸς εἶναι ν' ἀντιληφθοῦν ὅλοι ὅτι ἡ λαϊκὴ ἐτυμηγορία τῆς 11ης Μαΐου εἶχεν ὀργανικὰ αἴτια, τὰ ὁποῖα δὲν ἀντιμετωπίζονται μὲ τεχνάσματα καὶ στρουθοκαμηλισμούς, ἀλλὰ μὲ εἰλικρινῆ, θαρραλέαν καὶ ἔντιμον προσπάθειαν κατανοήσεως τῶν αἰτημάτων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΟΙ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ

Ἐὰν ἀληθεύουν τὰ ὅσα λέγεται ὅτι συμβαίνουν εἰς τὰς τάξεις τῶν Φιλελευθέρων, ἀρχίζομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι θὰ ἦτο καλλίτερον καὶ φρονιμώτερον νὰ μὴ ἐδημιουργεῖτο ζήτημα ἀντικαταστάσεως τῆς ἡγεσίας του. Θὰ εἶχε πολὺ χειροτέρας συνεπείας διὰ τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου μία νέα διάσπασις καὶ ἐκ νέου καταμερισμὸς τῶν δυνάμεων τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Φρονιμώτερον θὰ εἶναι, μὲ ψυχραιμίαν, τὸ ἐν λόγῳ κόμμα, νὰ ἐξετάσῃ τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν, νὰ ἀντιληφθῇ καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ σφάλματα ποὺ διέπραξε καὶ νὰ προσπαθήσῃ νὰ τὰ διορθώσῃ. Καὶ ἡ μεταβολὴ τῆς ἡγεσίας του νὰ γίνῃ φυσιολογικῶς καὶ ὄχι μέσα εἰς τὸν ἐκνευρισμὸν ποὺ ἐδημιουργήθη, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἥττης του, τῆς παρελθούσης Κυριακῆς.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, πατέρα, ἀδελφόν, θεῖον καὶ πάππον

ΑΝΑΡΓΥΡΟΝ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΝ

Ἐτῶν 77

θανόντα κηδεύομεν σήμερον Σάββατον καὶ ὥραν 9ην π.μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας κειμένης Σμύρνης 188 εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίας Φωτεινῆς (Προσφυγικά).

Ἡ σύζυγος: Μαρία. Τὰ τέκνα: Σεραφεὶμ καὶ Ἄννα Συμεωνίδου, Ἀφροδίτη καὶ Πέτρος Παπαδόπουλος. Αἱ ἀδελφαί: Ἀνίκα, Ἀλεξάνδρα, Μαγδαληνὴ καὶ Ὄλγα. Οἱ ἀνεψιοί: Νίκη καὶ Νῖκος Λιακόπουλος, Κατίνα καὶ Γεώργιος Σουγιᾶς. Οἱ ἔγγονοι: Ἄγγελος, Νικολίτσα, Λευτέρης, Ἀργύρης, Εἰρήνη, Ἀνάργυρος.

ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ: Ἐργολάβος κηδειῶν. Κορίνθου 248. Τηλ. 20—06 καὶ 44—68.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν συνήθη εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Ἰωάννου Κάτω Ἀχαΐας 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς προσφιλοῦς μας συζύγου, μητρός, θείας καὶ μάμμης

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ Φ. ΜΠΟΥΡΔΟΥΜΗ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ὁ σύζυγος: Φώτιος Μπουρδούμης. Τὰ τέκνα: Ἀθανάσιος καὶ Ἑλένη Μπουρδούμη, Ἀναστάσιος Μπουρδούμης, Βασίλειος καὶ Χρυσάνθη Ἀνδριοπούλου, Νικόλαος καὶ Ἀγγελικὴ Μαχαίρα, Μαργαρίτα Μπουρδούμη. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π.μ. ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Μητροπόλεως 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς πολυαγαπημένης μας

ΔΩΡΑΣ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της, ὅπως προσέλθωσι.

Ὁ πατήρ: Χρῆστος Φεφές. Οἱ ἀδελφοί: Ἀναστάσιος καὶ Χαρίκλεια Φεφέ, Κατερίνα καὶ Τάκης Κοτρωνόπουλος.

Γραφεῖα Κηδειῶν ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ Κορίνθου 248, τηλ. 20—06

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ 7ης ΤΕΧΝΗΣ

Τὸ Χόλλυγουντ προσελκύει τοὺς Εὐρωπαίους ἠθοποιοὺς

Ἀπὸ τὸν Ροδόλφο Βαλεντίνο μέχρι τὴν Σοφία Λορέν

Ἄρθρον τοῦ Γερμανοῦ εἰδικοῦ ΚΟΥΡΤ ΠΙΝΤΟΥΣ

Ὁ πρῶτος ξένος κωμικὸς ἠθοποιὸς ποὺ κατέκτησεν τὴν Ἀμερικὴν ἦταν ὁ Γάλλος Μάξ Λίντερ καὶ στὰ 1914 ἐμφανίστηκε ὁ Ἄγγλος Τσάρλυ Τσάπλιν. Ὁ Τσάπλιν παρέμεινε Βρετανὸς καὶ δὲν ζῇ πειὰ στὴν Ἀμερική, ἀλλὰ πολλοὶ ἠθοποιοὶ ποὺ γεννήθηκαν σὲ ξένες χῶρες γίνηκαν Ἀμερικανοὶ ὅπωςῇ Μαίρη Πίκφορντ καὶ ἡ Νόρμα Σήρερ ἀπὸ τὸν Καναδᾶ καὶ ἡ Κλωντέντ Κολμὲρ ἀπὸ τὸ Παρίσι.

Ὑπάρχουν πολλοὶ λόγοι γιὰ τοὺς ὁποίους, Εὐρωπαῖοι καλλιτέχνες πῆγαν στὴν Ἀμερική, δυὸ εἶναι οἱ κυριώτεροι.

Πρῶτον, ἡ μεγάλη Ἀμερικανικὴ κινηματογραφικὴ παραγωγή, ἦταν στερεότυπος, ἐνῶ ὁ Εὐρωπαϊκὸς κινηματογράφος, κυρίως εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ εἰς τὰς Σκανδιναβικὰς χώρας εἶχε νέες σκηνοθετικες ροπὲς καὶ τὸ στὺλ τῆς ἠθοποιΐας ἦταν πιὸ ἐκφραστικὸ καὶ πιὸ ἐκλεπτυσμένο. Τὸ Χόλλυγουντ ἀντελήφθη, ὅτι χρειαζότανε τοὺς Εὐρωπαίους σκηνοθέτας, τεχνικοὺς καὶ ἠθοποιούς.

Δεύτερον, τὰ ἤθη οἱ τρόποι, τὸ γοῦστο καὶ οἱ ἀπαιτήσεις τοῦ κοινοῦ ἄλλαζαν καὶ σκηνοθέται καὶ ἠθοποιοὶ ἀπὸ μικρότερες χῶρες πῆγαν στὴν Ἀμερικὴ γιὰ νὰ ἱκανοποιηθοῦν αὐτὲς οἱ ἀπαιτήσεις.

Ἔτσι στὰ 1914 ὁ Ἔριχ Φὸν Στροχάϊμ, πρώην ἀξιωματικος τοῦ αὐστριακοῦ στρατοῦ ἦλθε στὸ Χόλλυγουντ καὶ σὲ πέντε χρόνια γίνηκε διάσημος μὲ τὴν πρώτη ταινία ποὺ σκηνοθέτησε καὶ ποὺ ἔπαιξε ὁ ἴδιος στὸν κυριώτερο ρόλο «Οἱ τυφλοὶ σύζυγοι». Ἦταν μιὰ ἀποκάλυψις ἑνὸς ἐντόνου ρεαλισμοῦ, σκηνοθεσίας καὶ ἠθοποιΐας. Τὰ φίλμ τοῦ Στροχάϊμ πλήρη ἰσχυρῶν παθῶν ἐπεκράτησαν σ' ὅλο τὸ Χόλλυγουντ.

Τελείως ἀντίθετη ὑπῆρξεν ἡ τάσις τοῦ ἐξωτικοῦ μυστηριώδους ἥρωος ποὺ ἐνεσάρκωσεν ὁ Ροδόλφος Βαλεντῖνο ἀπὸ τὴν Νότιο Ἰταλία ἀπὸ Γαλλίδα μητέρα μὲ τὸν «Σέιχ» (1921). Ὅταν ἦλθε στὴν Ἀμερικὴ γιὰ νὰ ζήσῃ ἔκανε τὸν χορευτὴ καὶ σὲ λίγο τράβηξε τὴν προσοχὴ τοῦ κόσμου μὲ τὸ Ταγκὸ ποὺ χόρεψε στοὺς «4 Ἱππότες τῆς Ἀποκαλύψεως». Οὐδέποτε ἀστέρας τοῦ κινηματογράφου ἐδημιοῦργησε τέτοιο κῦμα ὑστερίας. Γυναῖκες ἵδρυσαν συλλόγους μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ λατρεύουν τὸ εἰδωλόν τους καὶ οἱ νεαροὶ προσπαθοῦν νὰ τὸν ἀπομιμηθοῦν σὲ ὅλα του. Ἔπειτα ἀπὸ 5 χρόνια μόνον ἀνηλαιμῆς ὁ Βαλεντῖνο ξαφνικὰ πέθανε. 30.000 ἄτομα σὲ μιὰ ἀτιμόσφαιρα ὑστερίας περιήσαν πρὸ τῆς σοροῦ του καὶ ὁ τάφος του εἰς τὸ Χόλλυγουντ εἶναι τόπος προσκυνήματος ἀκομη καὶ σήμερον.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ Βαλεντῖνο ἦταν ἡ νίκη τοῦ ὀνειροπόλου τύπου καὶ ἐκπροσωπεῦσε τὴ φυγὴ ποὺ δημιούργησε ἡ μεταπολεμικὴ ἀπογοήτευσις. Ὁ σκηνοθέτης Ρὲξ Ἴνγκραμ, ποὺ ἀνεκάλυψε τὸν Βαλεντῖνο, σὲ ἕνα χρόνο παρουσίασε τὸν νεαρὸ Μεξικανὸ Ραμὸν Νοβάρρο, στὸ «Ἀλχμάλ.ιο τῆς Ζέντα». Ὁ Νοβάρρο ἦταν ὁ εὐνοούμενος τῶν γυναικῶν καὶ στὰ 1926 παρουσιάσθηκε στὸν «Ἀπὲν Χούρ», τὴν πιὸ πολυέξοδη ἀπὸ ἄποψες κοστ. μιῶν ταινία τοῦ βωβοῦ κινηματογράφου, ποὺ ξαναπαίχθηκε στὸν ὁμιλοῦντα καὶ τὸν ἦχο.

Στὴν Γερμανία ἡ πολιτικὴ ἦταν πολὺ λεπτὸς Κόντραν Φάϊτ, ἦταν ἕνα μίγμα μυστηρίου, χάριτος καὶ πάθους καὶ ἦταν πολὺ καλλίτερος ἀπὸ πολλοὺς συναδέλφους του τοῦ Χόλλυγουντ καὶ μέχρι τοῦ θανάτου του, τὸ 1933, ἦταν ἐξ ἴσου δημοφιλὴς στὸ Χόλλυγουντ ὅσον καὶ στὴν πατρίδα τοῦ τὴν Γερμανίαν.

Τῆς Κλόρια Σβάνσον ὁ κυριώτερος ἀντίπαλος ὑπῆρξεν ἡ Πόλα Νέγκρι ποὺ ἦλθε στὸ Χόλλυγουντ ἐπειτα ἀπὸ τὶς ἐπιτυχίες της στὶς ταινίες τοῦ Ἔρνστ Λοὺμπιτς «Μαντὰμ Ντυπαρρὺ» καὶ «Ἡ φλόγα». Γεννήθηκε στὴν Πολωνία δέπρεψεν ὡς χορευτρια καὶ ἠθοποιὸς στὴν Γερμανία καὶ ὅταν ἦλθε στὸ Χόλλυγουντ ἔπαιζε τοὺς ἴδιους ρόλους μὲ τὴν Γκλόρια Σβάνσον καὶ μεταξύ τους ἀνεπτύχθη μία ἐχθρότης.

Ἄλλη μεγάλη γερμανικὴ ἐπιτυχία «Τὸ Βαριεττὲ» ἔφερε στὸ Χόλλυγουντ τὸν σκηνοθέτη Ντυπὸν καὶ τὸν ἠθοποιὸν Ἔμιλ Γιάννινγκς, τὸν καλλίτερο Γερμανὸ πρωταγωνιστὴ χαρακτήρων.

Παράλληλα μὲ τὸ γερμανικὸ φίλμ, τὸ σουηδικὸ ἔχαιρε μεγάλης ἐκτιμήσεως στὸ Χόλλυγουντ. Στὰ 1926 ἡ Γκρέτα Γκάρμπο ἦλθε στὴν Ἀμερικὴ καὶ ἐπὶ 15 χρόνια ἐθεωρεῖτο ἡ καλλιτέρα ἠθοποιὸς τοῦ ἀμερικανικοῦ κινηματογράφου. Καὶ ἀπὸ τὸ 1941, μετὰ τὴν τελευταία της ταινία «Ἡ Διπρόσωπη γυναῖκα» ἀπεσύρθη, πάντοτε μυστηριώδης. Ἡ Γκάρμπο ἔπαιξε σὲ 24 ἀμερικανικὲς ταινίες καὶ οἱ συμπρωταγωνισταί της ἦσαν τὶς περισσότερες φορὲς οἱ Σουηδοὶ φίλοι της Λάρς Χάνσεν καὶ Νίλς Ἄστερ. Ἀλλὰ δὲν ὑπῆρξε σχεδὸν οὔτε ἕνας ἀστέρας τοῦ ἀμερικανικοῦ κινηματογράφου ποὺ δὲν ἔπαιξε μαζύ της. Ὁ Ρικάρντο Κορτὲζ καὶ ὁ Ἀντόνιο Μορένο ἀπὸ τὴν Ἱσπανία, ὁ Γάλλος Σάρλ Μπουαγιέ. Τὸ πρῶτο της φίλμ τοῦ ὁμιλοῦντος κινηματογράφου ἦταν ἡ «Ἄννα Κρίστι» ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ Ο' Νήλ. Ἡ ἴδια ταινία γυρίσθηκε καὶ στὴν Γερμανία πάλιν μὲ τὴν Γκάρμπο καὶ αὐτοῦ ἦταν μιὰ ἔνδειξις τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁμιλοῦντος κινηματογράφου ποὺ τὰ ἔργα του ἔπρεπε νὰ παίζωνται σὲ δύο καὶ τρεῖς γλῶσσες.

Ὡς γνωστὸν τὸ βραβεῖον Ὄσκαρ εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ἀμοιβὴ τῆς ἀμερικανικῆς κινηματογραφικῆς παραγωγῆς. Τὸ πρῶτον Ὄσκαρ ἠθοποιΐας δόθηκε στὸ 1928 στὸν Ἐμὶλ Γιάννινγκς. Στὰ 1956 τὸ Ὄσκαρ δόθηκε στὴν Ἄννα Μανιάνι ἀπὸ τὴν Ἰταλία γιὰ τὸ «Στιγματισμένο Ρόδο». Στὰ 1957 ἡ Σουηδὶς Ἴνγκριντ Μπέργκμαν κέρδισε τὸ Ὄσκαρ. Σχεδὸν τὸ ἓν τέταρτον τῶν ὅλων Ὄσκαρ ἠθοποιΐας τὸ πῆραν ξένοι, ὅπως οἱ Ἄγγλοι Τζόρτζ Ἄλλις, Τσάρλς Λῶτον, Βίκτωρ Μὰκ Λάγκεν Ρόμπερ Ντόνατ, Λῶρενς Ὀλίβιε, Ρὶκ Μίλλαν Βίβιαν Λῆ (2 φορὲς) Γκρὴρ Γκάρσον, Ὤντρεῦ Χέμπουρν.

Ὁ ὁμιλῶν κινηματογράφος ἐδημιούργησεν ἐπανάστασιν εἰς τοὺς ἠθοποιούς. Οἱ περισσότεροι Εὐρωπαῖοι, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς Βρετανοὺς, δὲν ἤξεραν Ἀγγλικὰ καλὰ ἔτσι τὸ πρῶτο κῦμα, ἐκτὸς ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἀναφέραμε, περιελάμβανε τὸν Λέσλι Κόουαρντ, τὸν Κλὼντ Ραίην κ.ἄ. Σὲ λίγο ἄρχισαν νὰ ἔρχωνται καὶ ἄλλοι Εὐρωπαῖοι ὅπως ὁ Σάρλ Μπουαγιὲ καὶ ὁ Μωρὶς Σεβαλιὲ ἀπὸ τὴν Γαλλία. Ὁ Σεβαλιέ, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου, ἔμαθε Ἀγγλικὰ σὲ ἕνα Γερμανικὸ στρατόπεδο αἰχμαλώτων. Ἀνάμεσα στοὺς νεοερχομένους ἦταν καὶ ἡ Μάρλεν Ντήτριχ, ποὺ ἔπειτα ἀπὸ τὴν μεγάλη της πρώτη ἐπιτυχία «Ὁ Γαλάζιος Ἄγγελος» προσεπάθησε νὰ μιμηθῇ τὴν Γκάρμπο ἀλλὰ ἔφτιαξε ἕνα δικό της τύπο τὴν μυστηριώδη γυναῖκα ἀπὸ τὰ χαμηλὰ στρώματα ποὺ ζητᾶ περιπέτειες ἢ ἂν θέλετε μιὰ πρωτόγονη θειρήνα μὲ θερμὴ φωνὴ καὶ κρύα καρδιά.

Τὸ μεγαλείτερο κῦμα ξένων ἠθοποιῶν στὸ Χόλλυγουντ ἦλθε μετὰ τὴν ἐπικράτησι τοῦ Χίτλερ στὴν Γερμανία. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς ἦταν ὁ Πῆτερ Λῶρρε, ὁ Πὼλ Χεντράϊτ καὶ ὁ Βάλτερ Σλέζακ. Ἡ Χέντυ Κίσλερ ἀμέσως γίνηκε διάσημη μὲ τὸ Εὐρωπαϊκὸ φίλμ «Ἔκστασις» καὶ συνέχισε τὴν φήμητης ὡς Χέντυ Λαμάρ στὸ Χόλλυγουντ. Ἡ Λίλυ Πάλμερ, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ἐπιτυχῆ καριέρα στὸ Λονδῖνον ἔπαιξε μὲ τὸν ἄνδρα της, τὸν Ρὲξ Χάρρισον, «Τὸ Νυφικὸ Κρεβάτι». Ἡ Λουΐζα Ράϊνερ, μόλις ἔφθασε στὸ Χόλλυγουντ κέρδισε δύο βραβεῖα Ὄσκαρ τὸ 1945 στὸν «Μεγάλο Ζίγκφιλντ» καὶ στὰ 1937 στὴν «Καλὴ Γῆ».

Ἀπὸ τὰ 1945 ἕνα καινούργιο κῦμα Εὐρωπαίων ἤλθε στὸ Χόλλυγουντ ἀλλὰ οἱ συνθῆκες ἄλλαξαν. Οἱ συγκοινωνίες αὐξήθηκαν καὶ ἔτσι πολὺ λίγοι ἀπὸ αὐτοὺς παρέμειναν στὴν Ἀμερική. Ὁ Φερνάντο Λάμας ἀπὸ τὴν Ἀργεντινή, ἡ Βιβέκα Λίντφορς ἀπὸ τὴν Σουηδία, ἡ Σοφία Λῶρεν ἀπὸ τὴν Ἰταλία, ἡ Κορρὶν Κλεβαὶ ἀπὸ τὴν Γαλλία, ἡ Πιὲρ Ἀντζελὶ ἡ Ἄννα Μαρία Ἀλμπερκέττι, ἡ Ἄννα Μανιάνι, μποροῦν νὰ πετοῦν σὲ ὁποιοδήποτε σημεῖο τῆς γῆς θέλουν, ὅπως καὶ ἄλλοι ξένοι ἠθοποιοὶ ποὺ παίζουν σὲ ἀμερικανικὲς ταινίες, ὅπως ἡ Ντέμπορρα Κέρρ. Κλαίρ Μπλούμ, Τζὴν Σίμμονς, Πῆτερ Λῶφορντ, Ρίτσαρ Μπάρτον, ἀπὸ τὴν Ἀγγλία, Λέσλι Καρὸν Ντανιὲλ Ντεριέ. Κλὼντ Ντωφαίν, Λουὶ Ζουρνὰν ἀπὸ τὴν Γαλλία, Βιττόριο Γκάσμαν, ἀπὸ τὴν Ἰταλία, Χίλντεγκαρτ Νέφφ, Μαρία Σέλλ, καὶ Μαριάννα Κὼχ ἀπὸ τὴν Γερμανία.

Ἐξ ἄλλου τὸ χαμηλὸ κόστος τῆς παραγωγῆς ἀνάγκασε τὶς ἑταιρίες τοῦ Χόλλυγουντ νὰ γυρίσουν τὰ φίλμ τους, ἢ μέρη ἀπὸ αὐτὰ στὴν Εὐρώπη, ἔτσι οἱ ξένοι ἠθοποιοὶ δὲν ἔρχονται στὸ Χόλλυγουντ, ἀλλὰ τὸ Χόλλυγουντ πηγαίνει σ' αὐτούς. «Τὸ Βαριετὲ» μὲ τὴν Τζίνα Λολομπριγκίτα γυρίσθηκε στὸ Σὶρκ Ντ' Ἰβὲρ τοῦ Παρισιοῦ. Τὸ «Λὰ Στράτα» στὴν Ἰταλία μὲ τὴν Τζουλιέττα Μασίνα καὶ τὸν Μεξικανὸν Ἄντονιου Κουὶν. Ἡ Ἀγγλίδα Ὤντρεῦ Χέπμπουρν καὶ ἡ Σουηδὴ Ἄννίτα Ἔκμπεργκ γύρισαν στὴν Ἰταλία τὸ «Πόλεμος καὶ Εἰρήνη» καὶ ἡ Σοφία Λῶρεν στὴν Ἱσπανία τὸ «Ὑπερηφανεια καὶ πάθος».

Τυπικὸν παράδειγμα τῆς διεθνοποιήσεως μερικῶν φίλμ τοῦ Χόλλυγουντ εἶναι ἡ ταινία «Ἀγάπη τὸ ἀπόγευμα» μὲ τὸν Βὰν Στούντιου ἀπὸ τὴν Δανίαν, τὸν Γάλλο Μωρὶς Σεβαλλιέ, τὸν Ἀμερικανὸ Γκὰρυ Κοῦπερ, τὴν Ἀγγλίδα Ὤντρεῦ Χέπμπουρν καὶ μὲ σκηνοθέτην τὸν Αὐστριακὸ Μπίλλυ Γουάϊλντερ. Ἔτσι τὸ Χόλλυγουντ γίνηκε ὅπως καὶ ἡ Ἀμερική, ὁ τόπος συγκεντρώσεως πολλῶν ἀνθρώπων ἀπὸ πολλὰ μέρη τοῦ κόσμου ποὺ ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ ἐργασθοῦν γιὰ μιὰ καλλίτερη ζωή.

ΚΟΥΡΤ ΠΙΝΤΟΥΣ

Ἡ Ἕλεν Χέϊζ καὶ ὁ Γκάρρυ Κοῦπερ σὲ μιὰ αἰσθηματικὴ σκηνὴ τοῦ πρώτου μυθιστορήματος τοῦ Χέμινγουαίη ποὺ γυρίσθηκε στὸν Κινηματογράφο «Ἀποχαιρετισμὸς στὰ ὅπλα»

ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ κ. ΡΟΥΦΟΥ

Α' ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΘΟΚΟΜΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

17 Μαΐου - 2 Ἰουνίου 1958

ΟΡΓΑΝΩΤΑΙ: ΤΟΠΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ (Τμῆμα Πατρῶν)
ΑΙΘΟΥΣΑΙ: ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΠΑΤΡΩΝ
(Εὐγενῶς προσφερθεῖσαι)

ΕΚΤΙΘΕΝΤΑΙ:
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ
ΓΛΥΠΤΙΚΗ
ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑ
ΛΕΠΤΟΥΡΓΙΚΗ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ
ΑΝΘΟΚΟΜΙΚΗ
ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑ

Ἐκθέτουν ἀποκλειστικῶς Πατρινοὶ Καλλιτέχναι καὶ ὁ νεοσύστατος Σύλλογος Ἀνθοκόμων καὶ Ἀνθοπωλῶν Πατρῶν.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΣΗΜΕΡΟΝ 7 Μ.Μ.
ΑΝΟΙΚΤΗ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ 10 - 12 1/2 Π.Μ.